

කාවනස්කන්ධ ජාතකය

තවද එක් සමයෙකහි අසරණයන්ට සරණ වූ සර්වඥයන් වහන්සේ සැවැත් නුවර වැඩ වසන සේක් එක්තරා හික්ෂුන් කෙණෙකුන් අරභයා මේ ජාතකය වදාළසේක. සැවැත් නුවර වාසය කරන්නාවූ එක් කුල පුත්‍රයෙක් සර්වඥයන් වහන්සේගේ ධර්ම දේශනාව අසා සර්ව ඥායාසනයෙහි පැහැද පැවිදි වූයේය. ඉක්බිතිතෙන් ඒ හික්ෂුන් වහන්සේට අවවාද දෙන්නාවූ ඇවැත්ති සීලය ඒක විද වන්නේය. විවිධ වන්නේය. යනාදී බහුප්‍රකාශ වන්නේය. මේ චුල්ලශීල නම් මේ මධ්‍යම ශීල යන මේ මහා ශීල ගුණ මේ ප්‍රාතිමොක්ෂ සංවර ශීල ගුණ මේ ඉන්ද්‍රිය සංවර ශීල ගුණ මේ ආජීව පාරිශුද්ධි ශීල නම් මේ ප්‍රත්‍යය සන්නිශිත ශීලනමැයි කියා සීලය ප්‍රභේද වන්නාවූ වෙති. ඒ හික්ෂුන් වහන්සේ මෙසේ සිතූ සේක. මේ සීලය නම් ඉතා බොහෝය. මම මෙපමණක් සමාදන්ව පවත්වන්නට නොහැකි වන්නේය. සිල් පුරන්නට නොහැකි වන්නා හට ප්‍රවෘජ්ජාවෙන් කවර ප්‍රයෝජනද. මම ගිහිව ධානාදී වූ කුසල් කරන්නෙමි. පුත්‍ර දාරාවන්ද රක්ෂා කරන්නෙමි. සිතූ සේක. මෙසේ ද සිතා ස්වාමීන් වහන්ස මම සිල් රක්ෂා කරන්නට නොහැකි වන්නෙමි. සිල් රකින්නට නොහැක්කා හට ප්‍රවෘජ්ජාවෙන් කවර ප්‍රයෝජනද. මම සිවුරු හරින්නෙමි නුඹ වහන්සේලාගේ පා සිවුරු ගතවයි කීයේය. එසේ කී මහණ හට ආචාර්යය උපාධ්‍යයන් වහන්සේ වදාරන සේක් ඇවැත්ති එසේ කල්හි බුදුන් වැද යවයි කියා උන් වහන්සේලා ඒ මහණ කැඳවාගෙන සර්වඥයන් වහන්සේගේ සමීපයට ධම්මසභා මණ්ඩපයට ගියාහුය. සර්වඥයන් වහන්සේ දෑක මහණෙනි කවර කාරණයකින් නොකැමති කරවා මහණක් වූ කැඳවාගෙන ආවාහුදැයි වදාළසේක. ස්වාමීන් වහන්ස මේ හික්ෂුන් වහන්සේ මට සිල් රකින්නට නොහැකි වන්නෙමි කියා පාත්‍රා සිවුරු භාරකොට දුන්නේය. ඉක්බිතිතෙන් ඒ මහණ අප කැඳවාගෙන ආම්භයි දැන්වුවාහුය. මහණෙනි තෙපි වනාහි මේ මහණ හට කවර කාරණයකින් ශීලය බොහෝ කොට කීවාහුද යම් පමණක් තෙමීම රක්ෂාට හැකිවේද එපමණක්ම රක්ෂා කෙරේවා මෙනැත් පටන් තෙපි එසේ කීසිවක් නොකියව. මීට කටයුතු මම දනිමි කියා මහණෙනි තෙපි මෙසේ එව. තොපට බොහෝ ශීලයෙන් කවර ප්‍රයෝජනද ත්‍රිවිධ ශීලයම රක්ෂා කරන්නට හැකි වන්නේදැයි විචාරා වදාළ සේක.

ස්වාමීන් වහන්ස හැකිවන්නෙමි කීය. එසේ විනම් තෙපි මෙනැත් පටන් කායවරව, වාක් වාරය, මනෝ වාරය, යන ත්‍රිවිද වාරයන්ම රක්ෂා කරව. කාය වාරයෙන් අකුලල කර්මය නොකරව. වාග් වාරයෙන් අකුලල් නොකරව, මනෝ වාරයෙන් අකුලල් නොකරව, ගිහි නොව මේ ත්‍රිවිධ ශීලයම රක්ෂා කරවයි කීය. මෙපමණකින් ඒ හික්ෂුන් වහන්සේ තුටු පහටු සිත් ඇතිව යහපති ස්වාමීන් වහන්ස මේ ත්‍රිවිධ ශීලය රක්ෂා කරමි කියා සර්වඥයන් වහන්සේට නමස්කරා කොට ආචාර්ය උපාධ්‍යයන් වහන්සේ හා කැටිව ගිය සේක. ඒ හික්ෂුන් වහන්සේ ඒ ත්‍රිවිධ ශීලය පුරමිත්ම දැනගත් සේක. ආචාර්ය උපාධ්‍යයන් විසින් මට කියන ලද ශීලයද මෙපමණෙක්මය. උන් වහන්සේ වනාහි තමුන් සවුනේ ගෙවා නොදත් බැවින් මට අවබෝධ කරන්නට නොහැකි වූවාහුය. බුදුරජානන් වහන්සේ වනාහි තමන් සවුනේ ගෙවා ලද්දේ බැවින් නිරුත්තර වූ ධර්ම රාජන්ම බැවින් මෙපමණ ශීලය වාරත්‍රයෙහිම බහා මට දැන් වූ සේක. ඒ කාන්තයෙන්ම සර්වඥයන් වහන්සේ මට පිහිට වූ සේකැයි කියා විදර්ශනා වඩා කීප දවසකින් ම අර්භන් එලයෙහි පිහිටි සේක. ඒ ප්‍රවෘත්තිය දැන දම්මසභා මණ්ඩපයෙහි රැස්ව හුන්නාවූ හික්ෂුන් වහන්සේලා කියන්නාවූ ඇවැත්ති අසවල් මහණ සිල් රක්ෂා කරන්නට නොහැකි වන්නේ කියා ගිහි බවට පැමිණෙන්නාවූ සියළු ශීලයන් තුන් කොටසෙකහි පිහිටුවා ග්‍රහණය කරවා ශාස්තෘන් වහන්සේ අරභන් එලයට පැමිණ වූ සේක. සර්වඥයෝ නම් ඉතා ආශ්චර්යය මත් සේකැයි බුදුගුණ කියමින් හුන්නාවූය. සර්වඥයන් වහන්සේ එතනට වැඩ වදාරා මහනෙහි ධම්මසභාවෙහි කවර නම් කතාවකින් යුක්තව හුන්නුදැයි වදාරා මේ නම් කතාවකින් යයි දැන් වූ කල්හි මහණෙනි ඉතා බැරූරුම් බර කොට්ඨාශ වශයෙන් නොබෙදන ලද්දේ සැහැල්ලුවක් මෙන් වන්නේය. පෙර නුවණැති මහොත්තමයෝ මහත් රත්රන් කදක් ලැබ ඔසවා ගන්නට නොහැකිව විභාග කොට ඔසවාගෙන ගියාහුය. වදාරා අතීත කථාව ගෙන හැර දක්වා වදාළසේක.

යටගිය දවස බරණැස් නුවර බ්‍රහ්මදත්ත නම් රජකෙනෙකුන් රාජ්‍ය කරන කල්හි අප මහා බෝසතානෝ එක් ගමක කර්මකව උපන් සේක. බෝධිසත්වයානන් වහන්සේ එක් දවසක් එක්තරා කරන ලද ගමෙකහි කෙතක් කර්මණය කරන සේක. පූර්වයෙහි ඒ ගම සම්පන්නියෙන් යුක්ත වූ එක් සිටාන කෙනෙක් කලලයක් හා පමණ වට ඇති සතර රියන් දිග ඇති රත්කදක් නිදාන කොට කළුරිය කළේය. ඒ රත් කදෙහි බෝධිසත්වයන් වහන්සේගේ නගුල ලත්තව සිටියේය. බෝධිසත්වයන් වහන්සේ මුල් සමූහය වනැයිසිතා පස් පිරමින් ඒ මුල දෑක පාංශුවෙන් වසා දාවල් කර්මණ කොට පූර්ව අස්ථාන ගත වූ කල්හි වියදඩු නගුල් ආදිය එක් පසෙකහි බහා තබා ස්වර්ණස්කන්ධය ගෙන යන්නෙමි සිතා ඒ රත්කද ඔසවා ගන්නට නොහැකි වූ සේක් හිඳ මෙපමණ කුක්ෂි රක්ෂා පිණිස වන්නේය. මෙපමණක් නිධාන කොට තබන්නේ මෙපමණකින් කෘෂිවණෙක් කර්මාන්ත ආදියෙහි යොදන්නෙහි. මෙපමණ ධානාදී කුසල් කිරීමට වන්නේයයි කිය සතර කොට්ටාසයක් කල සේක. මෙසේ කොට්ටාසය කල කල්හි අප මහා බෝසතානන් වහන්සේට ඒ ස්වර්ණස්කන්ධය සැහැල්ලු වූවාක් මෙන් වූයේය. අප මහ බෝසතානන් වහන්සේ ඒ ස්වර්ණස්කන්ධය ඔසවා ගෙට ගොස් සතර කොට්ටාසයකට බෙදා දානාදී වූ පින්කම් කොට කම් වූ පරිද්දෙන් මිය පරලොව ගියසේකැයි වදාරා සර්වඥයන් වහන්සේ බුදුව වැඩ හිඳී මෙසේ වදාළ සේක. භෝගයන්ගේ කේෂමයට හෙවත් නිර්වාණයට පැමිණෙන පිණිස දුරු කර නිවරණයන් ඇති තිත්තයින් එසේ විගත නිවරණ වශයෙන් දවා සොහා කළස්වර්ණයක් සේ නිර්මල වූ සිත් ඇති යම් සත්වයෙක් නිරාමන්වයෙන් කුසල් කම් වූ පරිද්දෙන් බෝධිපාක්ෂික ධර්මයන් වඩාද ඒ තෙම සියළු සංයෝජනයන්ගේ විනාශයට පිළිවෙළින් පැමිණෙන්නේයයි මෙසේ

සර්වජයන් වහන්සේ අරහත් ඵලයට කුළුගන්වා දේශනාව නිශ්ඨා කොට පූර්වාපර සන්ධි ගලපා මේ කාන්වනස්කන්ධ ජාතකය නිමවා වදාළ සේක.

එසමයෙහි ස්වර්ණස්කන්ධය ලද්දා වූ පර්මික පුරුෂ වූයේම් තිලෝගුරු සමායක් රජ වූ මම්ම වේද්දි තමන් වහන්සේ දක්වා වදාළ සේක.